

Азъ съз радостъ си отивамъ на горж тъмъ пакъ,
Твой то лице е смътно, скърбно азъ си видя.
Че що е причинъ, мола ти ся, Ты кажи мнъ,
Ако имашъ нещо скърбно прикажи мнъ.
Да ти по облекча траготъ тъмъ отъ тобара,
Мене си съз по тежко ще да напомня.

ДЕВРАЛИК

ОТГОВАРИЖ НА ИСЛАВА.

Сънко! днесъ на Бога жертвъ ще заколиъ,
Твой си сълатамъ какъ щъ да искъ сториъ.

И защото е то молба, траба се да плачъ,
Богъ да мъ прогни, азъ какъ щъ да мъ коленичъ.
Тези съвѣти съ, що ма въ мысъль тъмъ подфарлихъ,
Тези като мыслъ, тежко тежко ма умарихъ.

СОФЕРЖ СЛУГА

ДУМА НА СОСЛЪЖИТЕЛА СИ СИМБАНЯ.

О Симбане! азъ гледамъ Господара съ умъслилъ,
Да го попытами защо е толкозъ Той умъслилъ.
А пократе! траба испытъ да го сториши,
Що мъ е дерта да научимъ да го знанишъ.
Симбане! ты Господаръ да отвикашъ,
Кротко испытъ, като сторишъ и попыташъ.

Азъ мом-